

JAUNIMO LAIKRAŠTIS

LIETUVIŲ EVANGELIKIŠKOJO JAUNIMO LAIKRAŠTIS

Nr. 1/2 (59/60) Sausis/Vasaris 1955 mts.

Išganymas

Ir pavadinsi jį vardu Jėzus, nes jis išganys savo žmones nuo jų nuodėmių. Mato 1,21.

Ir vėl Nauji Metai, bet ne todėl, kad sausio pirma diena, o kad tai Jėzaus vardo diena. Poetas Plautus sako: Nomen est omen - vardas yra priešreikšmingas. Tai niekur geriau, kaip pas šį kūdikį prakarte tinka, nes "Jėzus" reiškia: Dievas yra pagalba! Juk ir mes savo kūdikius krikštijame įvairiais vardais - Gotlybas, Timotiejus ir tt. Su Jėzumi visiškai kas kita. Tai ne vien šventas tėvų noras, bet tai angelo žinia pilna pranašavimo, pažadėjimo ir evangelijos (linksmos naujienos). Visa Dievo programa su pasauliu glūdi tame varde ir net Dievo paties išipareigojimas. Šis kūdikis yra ir išpildęs ką Jo vardas sako. Jis išganys savo žmones nuo jų nuodėmių. "Išganys" čia reiškia išpirkti, atpalaiduoti. Čia reikalas liečia ne šventų paskelbimą bendrai, bet išlaisvinimą. Mes dabar nebeprivalome daugiau bei ilgiau likti retežio šuneliais mūsų nuodėmių! Jau šiame gyvenime, šioj ašarų dauboj prasideda ir yra puikioji Dievo kūdikių laisvė.

Bet tuo mes dar nesame prie pabaigos. Mes turime omeny Apašt. darb. 4,12 "Nėra jokiam kitame išganymo ir neduota žmonėms po dangumi kito vardo, kuriame mes privalome tapti išganytais" ir Phil. 2,10 "Kad Jėzaus vardan privalo lenktis visų tų keliai, kurie danguje, ant žemės ir po žeme yra". Svarbu yra pripažinti ir tikėjime nutverti: Nėra jokiam kitame išganymo! Bet tadą tai mus vers prie maldos ir mes savo kelius lenksime vardan Jėzaus. Yra, dėja, taip, kad ir Naujuose Metuose be atgal ir priekin žvelgimo, be diagnozų ir prognozų, net be pranašavimų nebeapsieinama. Prie visų pastangų ir rūpesnių ir mūsų asmeniškame gyvenime praėjusieji metai buvo ir dar dabar yra mūsų Dievo Pjūties metai! Todėl ir mes lenkime savo kelius ir pakelkime pailsusias rankas mūsų Dievop Kristuje Jėzujė ir būtent daug stropiau bei pastoviau, negu praėjusiuose metuose! Paremkime vieni kitus ir darykime, kaip Aronas bei Hūras Mozei darė (2.Moz.17,10-12). Ir jei mes visi bendrai tai darysime: parapija už savo kunigą ir atvirksčiai, šeimoje ir pasiuntinystėse bei už jas, už įvairias sielas ir kūno prievoles, tai sulauksime palaimintų arba zegnotų Naujų Metų. Bet tai pirmoj eilėj turi ir privalo būti išsiprašyta bei išsimelsta.

O dabar užbaigai dar štai kas. Mes visi esame vardan Jėzaus pakrikštyti. Sulig Gal. 3,27 mes Kristumi apsilvilkome, bet ar mes tuo jau ir krikščionys tapome? Juk ir kareivis aprenktas kario rūbais arba uniforma dar toli gražu nėra kareivis. Tokiu jis gali tapti tik apmokyme. O kur mūsų apmokymas? Tai Šventos Dvasios mokykla. Nes be Jėzaus Kristaus Dvasios mes nesame Jo (Rom. 8,9). Net priešingai, nežiūrint ir mūsų konfirmacijos, bažnyčion arba prie Šventos Vakarienės ėjimo. Tuo nieko nenorima pasakyti prieš šiuos palaimintus mūsų bažnyčios įrengimus, o norima tik nurodyti, kad klaidingai tai naudojant šitai veda į burnos arba vardo krikščionybę. Mūsų tekste stovi, būtent, tie svarbūs ir reikšmingi žodžiai: nes Jis išganys savo žmones nuo jų nuodėmių. Iš to seka būtini klausimai: ar mes jau priklausome Jo žmonėms ir ar norime priklausyti? Jei mes šiuos klausimus patvirtiname, tai galime tapti išganytais pripažinimu, išpažinimu ir atleidimu mūsų nuodė-

mių, nes išganymas visa tai savy įglaudžia. Tada nesvarbu ar šios nuodėmės papildytos žodžiais, mintimis arba darbais. Bet svarbu, kad mes tai patys asmeniškai pergyventume bei patirtume: "išganys nuo jų nuodėmių" šios evangelijos jėga. Tik tada mes galėsime sulaukti ir švęsti palaimintus Naujus Metus! O tai malonėtų mums Dievas malonėje ir vardan Jėzaus ir 1955 metuose suteikti. Amen.

Kun. J. Stanaitis

PASIBAIGĖ JAU METAI

Pasibaigė jau metai,
Bet tavo meilė ne:
Ji man vėl šviesti keta
Ir laiminti mane.

Nors turtai žūs ir laimė;
Užmirš mane draugai,
Tačiau tavoji meilė
Paliks man amžinai.

Jaunystės grožis nyksta
Ir jėgos su laiku,
Bet tas dvasia atgimsta,
Kuriam esi draugu.

Prabėgo mano dienos,
Jau vakaras arti,
Bet siela man visviena
Rami, linksma tavy.

Nors šiandien man nutrūktu
Gyvenimo gija,
Bet man dvasia nežlugtu,
Nes tu jos gyvata.

Nebaido kapas šaltas,
Aplink jį jau sviesu,
Nes kryžius juk iškeltas,
Kurio laimėjai tu.

Nors sąžinė kankinsis
Dėl nuodėmių kaltės,
Bet tu mane raminsi
Ir glausi prie savęs.

Tu globsi nuo pavojų,
Pagydysi ligas,
Man laiminsi rytojų
Ir stiprinsi jėgas.

JIEŠKOKITE MANEŠ + TAI BŪSITE GYVI ^{AMOS} _{5/4b}

Apmąstymas NAUJIEMS metams

Pjūtis yra didelė, bet maža darbininkų. Todėl melskite Pjūties Viešpatį, kad jis darbininkų į savo pjūtį siųstų.

Mato 9, 37-38.

Ar tai tekstas Naujiems Metams? Pasiuntinystei, iš bėdos mirusių sekmadieniui, bet ne Naujiems Metams. Kantrybės: skaitykite toliau. Metams baigiantis neįmanoma be inventūrų, diagnozų ir tt. Viskas savo vietoje ir mums tik svarbu neišeiti iš evangelijos sąvokų. Įtempimas tarp vakarų ir rytų, atsikūrimas ir bažnyčioj, materializmo augimas, gal Romos ofenzyva ir pagaliau ką kunigas savo parapijai ypatingo turi pasakyti? Tai visa irgi svarbu ir savo vietoj, bet mūsų metams Dievas mums sako: Yra pjūties laikas, jau ir dar!

Pjūtis Naujame Testamente yra Paskutinio Teismo paveikslas. Mūsų tekste teismas vyksta (priešingai Mato 13,30 apie kūkalius ir kviečius- palyginkite su Jono 3,17 apie tai, kad Dievo Sūnus siųstas pasaulio išganymui ir pagaliau Mato 25, 31-46, kur teismas negailestingai laikomas tarp avių ir avinų). Čia primenamas Paskujis Teismas dar išgelbėjimui, kuomet kita išėitis lyg už uždangos tik nujaučiama. Kadangi Kristus čia yra, todėl dabar "Pjūtis". Po uždangą pastebimų įvykių vyksta pjūtis! Dabar atliekami sprendimai, kurie paskutinio teismo dienai galioja. Kokia didelė atsakomybė Dievo Žodį apsakančių, bet ir klausančių! Nežiūrint visų PASKUJO TEISMO netikėtumų, jis vis dėlto nieko naujo neduos. Visi mūsų žvilgsniai atgal arba pirmyn yra klaidingi be "pjūties". Praėjusieji metai buvo, nežiūrint visų nusivylimų, pjūties metai. Ar mes tai žinome? Ir dar yra pjūties metai. Ar mes pasiryžę tai išsisąmoninti?

Jėzus sako: Pjūtis yra didelė. Saugokimės šitą Jėzaus Žodį "didelė" savo protu bei pastabomis paremti! Svarbu, kad mes šiuo Jėzaus žodžiu "didelė" pasitikime. Norint šitą tariamą priešingumą suprasti, palyginkime mūsų tekstą su prieš stovinčiu perskyrimėliu 36. Su didele pjūtimi tie patys žmonės manyti, kurie kaip alpstanti kaimenė vadinami. Vaizdo pasikeitimas turi savo pagrindą tame, kad Kristus viduje alpstančiųjų atsistoja. Ir dabar tik įmanomas nepajudinamai viltingas peržvelgimas padėties ir žmonių. Šita viltis ir šitas pasitikėjimas telydi mus ir Naujuose Metuose, nes visas nusivylimas ir visas lengvabūdiškumas yra ne kas kita, kaip noras atsikratyti atsakomybės prieš savo sąžinę, Dievo Žodį ir pagaliau Paskujį Teismą. Prasikaltusiam pasauli ir galvotrūkičiais pražūtin skubančiame pasauly dar apsakomas Dievo Žodis ir Sakramentai dalinami. Tai reiškia: Kristus čia ir "pjūtis yra didelė". Kokia didelė viltis!

Pjūties Viešpats yra ir pasilieka Dievas! Apie šį pasaulį Dievas įsteigė draudžiamą zoną, kad pjūtį apsaugojus nuo užpuolimų piktos valios žmonių. Nei norai naują pasaulį be Dievo sukurti, nei pastangos senąjį pasaulį išlaikyti, toli gražu nebesiekia Dievo Pjūties. Atsverianti ir pagrindė tikra mūsų gyvenimo ir pasaulio įvykių raida žmonių veiksmams nebepasiekiamo.

Dievas nepalieka pjūtį žmonėms, bet Jis naudojasi žmonėmis, kad savo pjūtį surinktų. Ši priešingumą mes privalome neišlyginta bei neišaiškinta palikti, nes tai susiję su Dievo nusileidimo ir pažeminimo stebuklu. Dievas surėnka savo pjūtį ne betarpiškai, bet su žmonių pagalba. Ar ir mes esame jų tarpe? Kas iš to seka mūsų kelionei per pasaulį? Pirmiausiai, kad pastiprintos būtų mūsų širdys, kad perkainuotume ir mūsų vertybes. Mūsų gyvenimas tik

tada turi reikšmę, jei duodasi "surinkti" ir Dievo "surinkimui" panaudoti. Čia gali beprasmiškai atrodas gyvenimas (seniai, vienišai, paliege) prasmingu tapti ir išpildytas gyvenimas visiškai tuščius tapti. Stebuklas, kad Dievas Pjūties Viešpats lieka ir vis dėlto tarnais bei tarnaitėmis naudojasi, mums laiko keleiviams mūsų gyvenime teikia didžiausią ramybę, bet kartu ir didžiausią neramybę.

"Bet maža darbininkų". Tai Jėzaus aliarmo šūkis. Pjūčiai gręsia sunykimas. Kas stovi už šio pasaulio fasado? Žmonės žūsta! Todėl padėkite žmones gelbėti!

Mes privalome apmąstyti, kad šiame Jėzaus aliarmo šūky Jo sprendimas slypi. Šis sprendimas privalo būti išgirstas ir priimtas pirmiau, negu mes skaičiais ir potyriais jį pataisysime, arba palaikysime. Galėtų būti, kad Jėzus tenai darbininkų nemato, kur mes juos matome ir atvirksčiai: ten prie darbo kai ką regi, kur mes jų matyti nesugebame. Galėtų būti, kad darbininkai kitaip apsirėdę, negu mes manytume, kad jie turėtų rėdytis. Jėzaus aliarmo šūkis, arba nusiskundimas buvo staigmena laike, kuriame tiek daug rašto žinovų, fariziejų, kunigų ir levitų ir gana rimtų vyrų buvo ir juo labiau staigmena, kad Jis ypatingai pas Jį esančius žvejus bei muitininkus kvalifikuotais Dievo Pjūčiai laikė. Tik supratę sprendimą, kad maža darbininkų ir išsisąmoniję, kad Jėzaus akys kitaip (kas ir mus pačius liečia) žiūrėti galėtų, mes galime ir privalome parąpijose apie kunigų, diakonų bei diakonisių stoką kalbėti. Mes parąpijoms siūlome susimąstyti ne "dvasiško luomo" stoka, nes reakcija galėtų būti ir tada būtų liūdna, nes bažnyčia sugebės sau pagelbėti, bet tuomi, kad sulig Jėzaus sprendimu žmonėms pražūtis gręsia, o sandarbininkų Dievo trūksta! Prisimename čia visų tų, kurie nelyginant šuneliai sargai, prirakinti prie savo kūno ir kraujo geidulių eina nuodėmės plačiuoju neabejotinai pražutin vedančiu keliu ir išivaizduoja kartu Dievo sandarbininkais gali būti. Iš čia išeinant mes klausiamo visų parąpijiečių, senų ir jaunų, ar jie gali tai pateisindami leisti, kad metai po metų si padėtis toliau tęstųsi? Kad šiandien tiek daug sielų aprūpinimo būtinų pagaidavimų neišpildytų lieka, kadangi kunigai perkrauti darbu, arba sirguliuodami bei pusgyvi eina kartais žmogaus jėgoms nebepakeliamas pareigas. Kur čia mūsų lajai, bažnyčių perdėtiniai, tarybų nariai, jauni žmonės, vyrai ir moterys ir pagaliau vos konfirmuotas jaunimas? Nepaslaptis ir pas vokiečius, kad šiandien vis sunkiau pabėgėlių stovykloms kunigų surasti ir diakonisės toli gražu po 65 amžiaus metų dar priverstos dirbti! Ar nevertėtų visai rimtai susimąstyti žodžiais: "Pabusk, kuris tu miegi ir kelkis iš mirusių, tai Kristus tave apšvies" (Eph. 5,14) ir "budavokitės, kaip gyvi akmens statyboj Viešpaties" (1. Petro 2,5), nes maža darbininkų. Šia proga norima priminti, kad ir mūsų jaunimui yra galimybė diakonais bei diakonisėmis mokytis ir įvairiais kvalifikuotais vidaus pasiuntinystės darbuotojais tapti.

Prašykite, melskite ... kad Jis siųstų. Būtinai reikalinga prašymas ir malda. Jei Dievas nesiunčia, nebėra darbininkų. Kodėl Dievas privalo siųsti? Todėl, kadangi tai, kas čia svarbu, negali būti išmokta, arba dovanomis bei sugebėjimais atsiėkta. Igabenant pjūtį visuomet reikalas liečia akistata žmogaus su Jėzumi Kristumi per žodį. "Mes pasiuntiniai Kristaus vietoje, nes Dievas graudena per mus; taigi, prašome Kristaus vietoje: susitaikinkite su Dievu!" (2.Kor. 5,20) Tam priklauso du dalyku, kuriuos tik Dvasia gali duoti: be baimės atsistojimas - Kristus privalo būti apsakomas - ir nuolankume atsitraukimas - Kristus gali tik augti, jei mes nykstame. Iš prigimties žmogus to negali, jis nusimena, kur drąsus turėtų būti ir jieško pripažinimo ten, kur turėtų pasitraukti. Dievas privalo siųsti, nes kitaip nebebus darbininkų.

(Pabaiga 13 puslap.)

M a l d a u ž B a Ź n y č i a :

VIEŠPATIE, MŪSŲ DIEVE!

MES MELDŽIAMĖS UŽ VISUS TAVO BAŽNYČIOS SĄNARIUS IR UŽ VISUS, KURIE PRIE JŲ PRIKLAUSO? KUR JIE TIK BEBŪTŲ ŠIAME PASAULYJE.

TU VADINAI BAŽNYČIA, TAVO KŪNU, TAVO SUŽADĖTINE, TAVO NAMU, TAVO KAIMENE, TAVO VYNUOGYNU.

MES MELDŽIAMĖ TAVO, ŠVENTASIS TĖVE, UŽ ŠI TAVO MIELOJO SŪNAUS KŪBINĮ, JO MIRTIES VAISIŲ, NES PER TAI BAŽNYČIA GAVO SAVO GYVYBĘ.

MES MELDŽIAMĖS UŽ BAŽNYČIOS AUGIMĄ: KAD VISOS TAUTOS LIGI PAT KRAŠTUTINIŲ PASAULIO KRAŠTŲ BŪTŲ JOJE SURINKTOS; KAD VISIEMS, KURIE TAVE PAŽIŠTA, BŪTŲ LEISTA ATPAŽINTI TEISYBĘ; KAD BAŽNYČIA IŠPILDYTŲ SAVO TARNYSTĘ - SKELBTŲ PASAULIUI TAVO ŽODĮ; KAD JOS RIBOS PLATĖTŲ, JOS BŪRYŠ DIDĖTŲ.

MES MELDŽIAMĖS UŽ BAŽNYČIOS VIENYBĘ: KAD VISI, KURIE ŠAUKTI TAVUOJU VARDU, O VIEŠPATIE JĖZAU, BŪTŲ VIENA KAIP TU IR TĖVAS IR ŠVENTOJI DVASIA ESATE VIENA: NES TĖRA TIK VIENAS TIKĖJIMAS, VIENAS VIEŠPATS, VIENAS KRIKŠTAS, VIENAS DJEVAŠ IR MŪSŲ VISŲ TĖVAS.

MES MELDŽIAMĖS UŽ BAŽNYČIOS TYRUMĄ: KAD JI BŪTŲ ŽEMĖS DRUSKA, ATNAUJINTŲ, ŠVARINTŲ PASAULI, NAIKINTŲ PIKTOJO GALIĄ IR ŠVENTUME PRIRUOŠTŲ VIESPAČIUI ŠVENTĄJĄ TAUTĄ.

MES MELDŽIAMĖS UŽ BAŽNYČIOS TAIKĄ: KAD JI NEŠTŲ PASAULIUI TAIKĄ IR ATLIKTŲ TAVO TAIKOS KŪRINI, NES TU SKELBEI TAIKĄ IR TIEMS, KURIE NUTOLĖ, IR TIEMS, KURIE GYVENA ARTI TAVO; TU PALIKAI MUMS TAVĄJĄ TAIKĄ.

MES MELDŽIAMĖS UŽ BAŽNYČIOS MOKSLĄ: KAD JIS BŪTŲ TEISINGAS IR ŠVEIKAS MOKSLAS IR KAD JIS SAUGOTŲ TEISYBĖS DVASIA.

MES MELDŽIAMĖS UŽ VISAS ŠIO MEDŽIO ŠAKELES, UŽ VISUS ŠIO KŪNO SĄNARIUS, UŽ VISAS AVELES KAIMENĖJE, UŽ VISUS BROLIUS TAVO NAMUOSE, UŽ VISĄ TIKINČIŲJŲ BENDRUOMENĘ, UŽ VISUS, KURIE TAVUOJU VARDU VADINAMI, O KRISTAU.

MES MELDŽIAMĖS, KAD VISOS ŽAIZDOS SUGYTŲ, KAD SUPLĖŠYTOS DALYS SUSIJUNGTŲ, KAD VISI KLYDIMAI IŠNYKTŲ IR KAD VISI ŽMONĖS BŪTŲ IŠGELBĖTI PER JĖZŲ KRISTŲ, MŪSŲ VIEŠPATI. AMEN.

Žmonės tegu žino, ką jie yra žmonės, Dievo sutverti ir prieš Jį atsakingi; jie ir mažiausioje akimirkoje daro tai, kas patvers ir Amžinybėje. Tai, tikrai, yra didelis uždavinys.

Thomas CARLYLE

Vaizdelyje - "ESAME EIGETOS - TAI TEISYBĖ!" Erich Behrendt. Imta iš "Sonntagsblatt" - 1954 mt.

THE CHURCH OF THE FUTURE

Šių dienų klausimais:

SUŠELPKIME BESIMOKANTIŲ JAU- NIMĄ VOKIETIJOJE !

Kai kur manoma, kad mokslus eiti yra pasiturėjimo dalykas. Bet mūsų tarpe žinoma, kad tai mums šiuo metu tikrai neatitinka, juo labiau Vokietijoje gyvenantiems. Šiame krašte likusiam jaunimui prasimušimo, ateities kūrimosi aplinkybės yra itin sunkios. Vien prasilavinus galima šiek tiek pasiekti. Gi ir iš šios pusės žvelgdami, galime suprasti lietuvių jaunimą Vokietijoje, kuris bando siekti mokslo.

Dalis mūsų žmonių Vokietijoje, begyvenančių savo vargingose sąlygose, džiaugiasi tokiu būdu, kad turi galimybę dabar išleisti savo vaikus į mokslą, kad šie gali mokytis mūsų lietuviškoje gimnazijoje. Daugumas mūsų gimnazijos mokinių, gyvendami pas tėvelius ar globėjus, jokių būdu negalėtų, nepajėgtų lankyti vokiškąsias gimnazijas. Visa tai yra dabar didelė pagelba, gi ypač prisimenant ir tai, kad jaunimas stiprinamas savo tėvų kalboje, mokomas nepamiršti savo gimtąjį kraštą! Ši mūsų užjūrio žmonių pagelba, reikia tikėtis, nebus veltui - ji atneš jau savo socialinių, kultūrinių, tautinių vaisių. Nebūtinai turime mes iš tos savo veiklos tikėtis šaunių asmenybių - Vydūnų, Gaigalaičių, Kudirkų -, užtenka juk jau žinoti, kad sudarome galimybę savo krašto ateinančiai kartai prasilavinti, tapti inteligentais. Tik nereikėtų palūžti šelpime, būrelių palaikyme. Vis daugiau reikėtų žiūrėti į visą tai paprastai kaip į savo pareigą, užduotį, kuri mums patikėta atlikti. Malonu, kad mūsų užjūrio evangeliskosios parapijos supranta, kaip matyt, šį reikalą - ir linkėtina, kad išstvertų jos tame.

Bet yra dar vienas gan svarbus dalykas, į kurį ligšiol per mažai buvo atsižvelgta: Ar nevertėtų pagalvoti ir apie tuos, kurie apleidžia gimnazijos suolus ir staiga atsiranda vieniši prieš svetimas kliūtis? Jie atsiduria pusiaukelyje ir tampa čia

palikti patiems ir savo ateities planams. Savo išgalėmis neįmanoma prasimušti šiame krašte kartu studijuojant. Gimnazija paruošė juos moksliniai, brandinio tautiniai, bet kad po to galėtų jie pritapti prie praktiškojo gyvenimo reikia dar daugiau. Tad šiems grėsia visokeriopi vargai. Tiesa, atsiranda, kaip matyt, retkarčiais organizacijų - pasaulėžiūrinių ir tikybinių -, kurios sutinka paremti kai kuriuos studijuojančiuosius. Bet metas po metų iš gimnazijos eina naujos gretos ... Štai pastaraisiais metais iš trijų baigusiųjų tik du galėjo pradėti vasaros semestrą. Tretysis turėjo visą pusmetį išvargti, kol pasisekė susidėti sėmestru pinigu, kuri galėjo šią žiemą pradėti. Žinoma, savo studijas taip negali finansuoti. Šių metų Velykoms gimnaziją apleidžia vėl 4 abiturijantai. Trys iš jų veiklūs jaunimo ratelio nariai. Kokia šios laidos ateitis? - Iš viso, Vokietijos lietuvių studentų padėtis nelengva: maistas ir butas pigiausiai atveju kainuoja DM120.- kas mėnesį; prie to prisideda kasdieninės išlaidos ir mokslo reikmenų įsigijimas, prie to dar pačios tiesioginės studijų išlaidos. Pasitaiko studentų, kurie paskaitų sales Pakeičia sanatorijos lova, gi nemažai tokių, kurie baigę vieną semestrą, susikrimtę nežino ar galės pradėti sekantį. Prie viso to prisideda, kad BALFas nedaro skirtumo savo šalpoje tarp studijuojančiųjų ir nestudijuojančiųjų, o Strasbourgo universitetas ir nevisus priima. Būtų gaila, jei kliūtys taptų neįveikiamos. Ir štai klausimai:

AR NEBŪTŲ GALIMA PALENGVINTI IR STUDIJUOJANTIEMIEMS JŲ VARGUS? AR NEVERTĖTŲ SUSIRŪPINTI DAUGIAU IR TAIS JAU - NUOLIAIS, KURIE PALIEKA GLOBOJANČIOSIOS GIMNAZIJOS NAMUS? AR IŠ TIKRO SUDARYTI BŪTŲ NEĮMANOMA DAR BŪRELIŲ, KURIE MINĖTUOSIUS PAREMTŲ?

- algg -

Ar žinai?

KATALIKO SĄVOKA AMERIKOJE

Romos kataliko sąvoka yra aiški. Bet bendra kataliko sąvoka reikalauja papildyti turiniu, kuris būna įvairiaspalvis.

KATALIKYBĖS ABEJOTINUMO KILMĖ

Popiežius Pijus IX Vatikanų Suvažiavime (CONCILLIUM) 1870 metais paskelbė popiežiaus neklaidingumo dogmą, ex cathedra tikėjimo ir moralės klausimais, suvažiavime dalyvaujant 744 vyskupams. Jų 88 balsavo prieš tokią dogmą, o 91 susilaikė balsuoti. Tos dogmos priešininkai 1871 m. išleido proklamaciją. Tos akcijos priešakyje atsistojo Romos Katalikų Bažnyčios istorijos profesorius ir Breslau universiteto rektorius dr. Joseph Reinkens. Šios akcijos dalyviai sušaukė suvažiavimą Bonnoje, kuris užmezgė bažnytinius ryšius su Rytų Katalikų Bažnyčia ir Anglikonų Bažnyčia. Šiai grupei pasiūlius, Senosios Katalikų Bažnyčios Olandijoje vyskupas pašventino dr. Reinkens Senosios Katalikų Bažnyčios Vokietijoje vyskupu.

ĮVAIRUS KATALIKYBĖS MOKSLO TURINYS

Senoji Katalikų Bažnyčia skelbia, kad ji laikosi Romos Katalikų Bažnyčios dogmos, bet atmeta jos praktiką. Ji, Sinodo Bonnoje 1874 m. nutarimu, atmetė ausinės išpažinties ir pasninkavimo prievolės (procesijas, rožančiaus malda, relikvijų garbinimą. Red.) bei, 1878 m. nutarimu, atmetė popiežiaus neklaidingumo dogmą bei kunigų celibato prievolę. (Pamaldose ir liturgijoje vartojama vietos krašto kalba. Red.) Joje pagrindiniu religinės tiesos pažinimo šaltiniu protestantiškuoju pavyzdžiu laikomas Šventas Raštas, o tradicijos pripažįstamos tik antroji eilė. Joje tuo pat pavyzdžiu bažnytinės įstatymavystės, teisdarystės, disciplinos ir administracijos galia pripažįstama sinodui, bet ne popiežiui ir valstybės valdžiai. Jos sinodą sudaro bažnytinės valdžios šaukiamieji kunigai ir parapijos atstovai. Iš kunigų reikalaujama specialaus pasirošimo ir vyskupo pripažinimo.

SKIRTINGOS KATALIKŲ BAŽNYTINĖS ORGANIZACIJOS AMERIKOJ

1). Senoji Katalikų Bažnyčia Amerikoje sudaryta jos pavyzdžiu Europoje. Ji laikosi apaštališkosios sukcesijos. Jos statistika 1940 m. nurodė 28 bažnyčias su 6274 parapijiečiais. 2). Amerikiečių Katalikų Bažnyčia sudaryta 1915 metais. Ji savo galią išveda iš Sirijos patriarko. Bet ji nėra Rytų (ortodoksų) bažnyčia. Ji save žymi katalikiškuoju pavadinimu, bet sako nepriklausanti popiežiui. Ji laikosi Senosios Katalikų Bažnyčios dogmų, bet sako nesanti surišta su ja. Jos statistika 1949 m. rodė 8435 parapijiečius. 3). Afrikiečių Ortodoksų Bažnyčia Amerikoje susidarė, atskilusi nuo Protestantų Episkopų Bažnyčios Amerikoje. Ji taip pat laikosi Senosios Katalikų Bažnyčios dogmų, nors savo pavadinime nenurodo katalikybės požymio. Todėl ji savo turiniu yra Vakarų Bažnyčios (Romoje) grupė, nors jos pirmas vyskupas (dr. McGuire) buvo pašventintas Antijochijos arkivyskupo Sirijoje ordinacija, atlikta pagal ekumeninio patriarko Petro Ignatijaus III Konstantinopolyje nutarimą. Jos statistika 1950 m. rodė 30 bažnyčių su 6021 parapijiečiais. 4). Lenkų Tautinė Katalikų Bažnyčia Amerikoje sudaryta 1904 metais. Jos pirmasis ir dabartinis vyskupas Hodur buvo pašventintas Tautinės Katalikų Bažnyčios Olandijoje vyskupo ordina-

cija. Koadjutorium yra lietuvių tautinių katalikų vyskupas Misiaszek. Jos statistika 1950 m. rodė 156 bažnyčias su 23.543 parapijiečiais. 5). Lietuvių Tautinė Reformuotoji Bažnyčia Amerikoje sudaryta 1914 metais. Ji pradžioj vadovauta sakyto lenkų tautinių katalikų vyskupo Hodur, vėliau jos vyskupu buvo Gritenas, o dabar juo yra Misiaszek. Ji pripažįsta Visuotinės Bažnyčios Vakaruose ir Rytuose pripažįstamų keturių pirmųjų visuotinių bažnyčios suvažiavimų nutarimus ir apaštališkojo tikėjimo išpažinimą. Ji protestantų pavyzdžiu įvedė pamaldas su liturgija tautine lietuvių kalba. Jos statistika 1950 m. nurodė 3 bažnyčias su 5672 parapijiečių. 6). Katalikiškomis bažnyčiomis vadinasi dar eilė Visuotinės Bažnyčios Rytų (ortodoksų) pavidalo organizacijų. Jos skiriasi nuo Vakarų (Romos) pavidalo organizacijų savo turiniu ir organizacine forma. Todėl jų čia neliečiame, nors jos turi bendrą katalikybės pavadinimą. 7) Taip pat čia neliečiame evangelikų bažnytinių organizacijų, kurios savo turiniu laikosi esančios katalikiškos arba visuotinės, nors ir nepriklauso popiežiui. Apie tai liuterionyse kalbėjo žymusis arkivyskupas Söderblom iš Stockholmo 1927 m. knygoj "Evangelische Katholizität" ir anglikonuose jų teologas Flew su jų primato Canterburyje pratarne 1950 m. knygoje "The Catholicity of Protestantism". Visa tat reikia žinoti, norint sąmoningai taikyti kataliko sąvoka.

DIRVA Nr. 39.

oooooooooooooooooooo

Ženeva - ekumenės širdis

Tarp Amsterdamo, 1948 metų pasaulio bažnyčių konferencijos miesto, ir praėitų metų ekumenės suvažiavimo vietovės Evanstono, randasi Ženeva, - ne geografiniai supratęs, bet kaip viso ekumeninio darbo širdis, taip kaip ji pasireiškė tarp pasaulio bažnyčių konferencijų.

Ženeva, prancūziškosios Šveicarijos dalies sostinė prie Ženevos ežero, turi savyje savotišką svetingumą ir pasaulinių susitikimų atmosferą. Su nuotaikingu ramumu priima ji svečius iš viso pasaulio, kurių interesai čia susitinka ir išsilygina. Tačiau savo esmėj lieka ji ta pati, kas ji jau iš senų laikų yra, Šveicarijos vieno kantono sostinė, kuri nuo 1847 metų jokio karo neturėjo. Šveicarija su savo 4,8 milijonais gyventojų, - iš jų 58 % protestantai ir 41 % katalikai - nevien tik savo savotiška demokratiškos forma surado ir išsaugojo, bet ir per Ulrichą Cvinglį Zūriche 1519 metais pradedant pėrgyveno ir sunkiose kovose išsikovojo savo reformaciją. Kaip Reformacijos auka Cvingli 1531 metais žuvo. Jo darbą tęsė kunigas ir teisių mokslininkas Jonas Kalvinas, kuris jau tada siekė Ženevą padaryti Europos reformatų bendruomenės centru. Visai klystumėm pasakė, kad Ženeva yra "Ekumenės miestas". Ženevą negalima net Tautų Sąjungos miestu pavadinti. Ženeva yra ne tik būstinė buvusios Tautų Sąjungos ir Tarptautinės Darbo Įstaigos, bet yra ir būstinė Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus centro, Pasaulinės Pašto Sąjungos ir iš bažnytinės srities - Pasaulio Liuteronų Sąjungos, Pasaulinės YMCA, Pasaulio Reformatų Sąjungos ir Pasaulio Bažnyčių Tarybos.

Route de Malagnou Nr. 17, siauros, jaukios daržų gatvės gale, taip pat viename darže, randasi Pasaulio Bažnyčių Tarybos centras. Vienoj viloj, kada nors priklaususiai kokiai nors turtingai Ženevos šeimai, kiek praplėtus, randasi raštinės dalis. Kitos raštinės patalpos yra kukliame trijų aukštų name darže ir už jo esančiuose dviejuose ilguose, mediniuose barakuose. Kartu ten randasi

ir Pasaulio Liuteronų Sąjungos centras. Ten reiškiasi koncentruoto darbo ir koncentruotų jėgų atmosfera. Berods Pasaulio Bažnyčių Taryba būtų seniai galėjusi pasistatyti sau tinkamas ir erdvesnes patalpas, tačiau turimos lėšos buvo reikalingos svarbesniems uždaviniams - bėdų sumažinimui, kunigų išmokslinimui ir panašioms reikalingoms. Todėl darbas atliekamas jau maždaug vieną dešimtmetį šiose kukliose patalpose. Tarpusavys supratimas ir meilė bendram darbui jungia visus bendradarbius, kurie iš viso pasaulio čia susirado. Mes aplankome vieną raštinę ir kalbamės su vienu vokiečių tautybės bendradarbiu. Pokalbį pertraukia telefonas, kur kalbama jau prancūziškai. Šis reikalas toliau aiškinamas raštinėje anglių kalba. Šių trijų kalbų vartojimas yra šių namų ypatybė, kuri tęsiasi net iki pamaldų, kuriose giesmės giedamos angliškai, prancūziškai ir vokiškai. Ir kada pagal anglių paprotį 5 valandą popiet susirenkama prie arhatos, tada ir vėl tos trys kalbos maišosi. Nors šių namų žmonės skiriasi pagal kalbą, tautybę ir teologiją, tačiau susiklausymas yra geras, nes visi žino, kad susirinko po bendrų ekumenės ženklų bendrai Viešpačio tarnybai.

Apie 20 kilometrų į šiaurę nuo Ženevos, Celigny kaimo pakraštyje, pievų apsuptame parke, randasi Bossey rūmai, Ekumeninio Instituto būstinė. Kitaip tariant tai yra Pasaulio Bažnyčių Tarybos "Evangeliškoji Akademija". Čia šeimininkauja olandų teologijos profesorius Kraemer kaip vedėjas - dėja, tik dar trumpam laikui, kadangi dėl senatvės jis prašo būti atleistu. Jam padeda dr. Walz, kilęs iš Württembergo krašto kunigų šeimos. Čia, Ekumeniniame Institute, susitinka ne vien aukšti bažnyčių vadovai ir mokyti teologai, bet ir vyrai bei moterys įvairių konfesijų, tautybių ir užsiėmimų bendram išsikalbėjimui krikščioniško gyvenimo pagrindiniais klausimais. Ir iš mūsų lietuvių yra keleta atstovų jau ten buvę. Ypatinai čia susitinkama su Azijos ir Afrikos jaunuomis bažnyčiomis, susitinkama ir su Europos kraštų bažnyčiomis, - visada nevien su kitais tikslai pasikalbėti, bet ir kartu melstis. Tam tikrų profesijų grupės išdirba taisykles svarbiais mūsų laiko klausimais, kaip tai jaunimo išdykavimo, šeimos, socialinės tvarkos ir kitais klausimais. Nuo 1952 metų institutui yra prijungta Ekumeninė Aukštoji Mokykla, kuri nuo spalio iki vasario mėnesių vieną semestrą praveda ir kartu veikia su Ženevos Universiteto teologijos fakultetu. Darbas, kuris Bossey prie evangeliškujų lajų atliekamas yra ir kuris tame reiškiasi, kad kiek galint daugiau bažnyčioms užtikrinus atsakingų ekumeniško judėjimo bendradarbių, atsiliepi ir į katalikiškąją pusę. Vokiečių kalboj leidžiama "Herder-Korrespondenz" pereinū metų birželio mėnesio numeryje taip baigia ilgesnį straipsnį apie ekumeninį institutą su klausimu: "Kada mes turėsime panašų institutą, kuris katalikų teologams ir ypatinai lajams teiktų galimybę atitinkamam tyrimui, mokslui ir susitikimui ir tuo mūsų bendrystę su atsiskyrusiais broliais palengvintų tame laike, kuris mus su jais suveda bendruose frontuose?"

Pasaulio Bažnyčių Tarybos Ženevoje generalinis sekretorius yra olandų teologas Vissert Hooft. Ekumeninio pasaulio atsakingi bažnyčių vadovai mato jame ir jo Ženevos raštinėj centrini tašką jų įvairių susirišimų. Pagrindinis išsimokslinimas, ilgametis patyrimas, viršnormalė atmintis ir prigimtas kalbų mokėjimo gabumas jį daro tinkamu kai tik jo uždaviniams. Kelių metų bėgyje jam pavyko apie save surinkti skaičių bendradarbių, kurie tinkamai visus reikalus tvarko. Daug tautų yra ten atstovaujama. Pasaulio Bažnyčių Tarybos generaliniame sekretariate yra įjungta ir Tarptautinė Misių Taryba. Mums pabėgėliams labai syarbu yra "Pabėgėlių skyrius", kurį veda dr. Robert C. Mackie. Šis skyrius turi savo bendradarbius visuose svarbesniuose pasaulio taškuose, kur pagal Kristaus valią reikia mažinti bėdas. Vokietijai įgaliotinis yra F.D. Paterson-Morgan, Bad Homburge. Viename pasikalbėjime dr. Vissert Hooft apie savo darbą taip išsitarė: "Mes norime visu kitu

būti, tik ne "protestantišku Vatikanu". Berods pas mus yra tarptautinė atmosfera, bet mes esame vienos ekumeninės dvasios. Mes esame judėjimas, kuris jį ieško Jėzaus Kristaus Bažnyčių tikros vienybės ir kuri pasireiškia Dievo vaikų giliame vieningume ir jį ieškojime vis ir vėl parodyti bažnyčios tikrą vienybę. Čia eina reikalas apie bendrą Kristaus liūdijimą ir brolišką pagalbą". Apie santykius su Romos Katalikų Bažnyčia, kuri nėra Pasaulio Bažnyčių Tarybos narys, pasakė jis: "Ten yra berods kitokios dogmatinės sąlygos, tačiau mes turime įvairius asmeniškų kontaktus ir liekame tarpusavių ryšių palaikyme". Pasaulio Bažnyčių Tarybos Ženevos centras turi be Ekumeninio Instituto Bossey savo skyrių New Yorke ir bendrai su Tarptautinės Misijos Taryba sekretoriata Hongkonge, Rytų Azijoje. Ženevoj, kur yra ekumeninių susisėsimų ryšių centrinis taškas, aiškiai jaučiama, kaip smarkiai auga visame pasaulyje ekumeninis susipratimas.

Tame pačiame sklype, kaip geri kaimynai, gyvena Pasaulio Luteronų Sąjungos štabas su savo generaliniu sekretorium dr. Lund - Quist.

Ekumenės centras Ženevoje nesirūpina vien tik teologiniu judėjimu, bet ir materialinėmis bėdomis visame pasaulyje. Jis mato pabėgėlių bėdas ne vien Vokietijoje, bet taip pat ir Palestinoj, Rytų Azijoje ir ypatingai Korėjoj. Ir toliau jis mato bažnytinio darbo sunkumus sunaikintuose kraštuose ar diasporoj, evangelizacijos, pasiuntinystės, labdarybės ir kitų krikščioniško darbo šakų bėdas. Bet jis ir mato tuos didelius kraštus ir jų bažnyčias, kurie šiam reikalui vis naujų aukų surenka. Taip ir plečiasi meilės ir broliškos pagalbos tinklas per visą pasaulį.

- fš -

+++++

Ką reiškia melstis?

Melstis, tai reiškia:

pakilti iš pasaulio siaubo ir eiti pas savo tėvą.

Melstis, tai reiškia:

keliauti kiaurai per šaltį, per tamsą ir eiti pas savo tėvą.

Melstis, tai reiškia palenkti galvą taip, kad tėvo ranka, ta geroji stiprioji ranka, galėtų ją paliesiti: "Vaike, ko norėjai?" - "Tėve, tik pas tave norėjau!"

Friedrich von Bodelschwingh,
1831 - 1910.

(atkelta iš 5 puslapio)

Išklausoma malda arba prašymas! Dievas nori, kad Jo Pjūtis būtų sugabenta. Šioj maldoj slypi pirmieji 3 "Tėve mūsų" prašymai. Jėzus mus nemoko to melsti, kas ne iš anksto išpildymo pažadų turi. Darbininkai didžiajai pjūčiai jau paruošti, bet mes privalome prašyti, kad jie pradėtų veikti. Bet prašymas yra veidmainystė, jei patys nesutinkame Dievo įrankiais duotis panaudotis, kad prašymas įvyktų.

Kokia yra ta padėtis, kurioje mes, mūsų tautiečiai ir visas pasaulis metams keičiantis stovime? Pjūtis - didelė Pjūtis - Dievo Pjūtis, o maža darbininkų. Ką mes privalome daryti? Prašykite! Būtinai ir nepailsdami bei su paguoda, bet neatsistokite jūsų pačių prašymui skersai kelio.

J. St.

Jūs visi esate broliai!

ŠIŲ METŲ PRADŽIOJE SUEINA ALBERTUI SCHWEITZERIUI 80 METŲ

Albertas Schweitzeris, kilimo elzasietis, evangelikų kunigo sūnus, yra vienas tų krikščionių, kurie savo tikėjimą bandė ne vien žodžiais bet ir veiksnu išpažinti. Jis - teologijos profesorius ir gilus mokslininkas (Jėzaus gyvenimo tyrinėjimo istorija); žymus vargonininkas ir muzikos istorikas (J.S.Bacho kūryba); mąstytojas (kultūros filosofija). Prieš save būtų turėjęs ramią užtikrintą ateitį. Sužinojęs, betgi, apie didelį Afrikos gyventojų skurdą, civilizacijos jiems padarytą žalą - apsisprendė studijuoti mediciną ir vykti į Centrinę Afriką, kad bent dalėlę atitaisytų ir atliktų to, ko civilizuoatas pasaulis skolingas buvo atlikti. Prie Ogovės upės Gabuno kolonijoje pradėjo savo darbą vienoje pasiuntinystės stotyje. Iš pradžių tam tikslui turėjo užtekti vištų tvartelio kol ilgainiui išaugo didesnė ligoninė. Iš pradžių dirbo vienas, savo žmonos padedamas, kol susilaukė padėjėjų. Kaip šis darbas atrodė? Savo knygoje "Tarp vandens ir atogrąžų miškų", dedikuotoje padedančiesiems draugams, pateikia jis daug įdomių smulkmenų. Žemiau pateikiame ištrauką apie operacijas.

Iš operacijų atogrąžų miškuose tik tos, žinoma, daromos, kuriuos skubiai atliktinos ir kurių pasisekimas užtikrintas. Dažniausiai tekdavo man užsiimti su kylomis (= brukais; hernijomis). Centrinės Afrikos negruose žymiai daugiau užtinkama kylų negu pas baltuosius. Kodėl taip yra, nežinome. Taigi ir užsismaugusios kylos (inkarceruotos hernijos) juose žymiai dažniau pasitaiko negu pas baltuosius. Užsismaugusioje hernijoje žarna tampa nepralaidi. Tokiu būdu ji nebegali pratusėti ir dėl susidarančiųjų dujų išpampsta, išsipučia. Iš šio išsiputimo ir kyla tie baisūs skausmai. Po kelių didelės kančios kupinų dienų, jei nepasiseka žarną atgal į pilvą įstumti, žmogus miršta. Mūsų prosenoliams nebuvo svetimas šis skausmingas mirimas. Šiandien nepastebėsime jo Europoje, nes kiekviena inkarceruota hernija pas mus, vos tik gydytojo atpažįstama, tuoj pat ir operuojama. "Neduokit saulei nusileisti virš inkarceruotos hernijos", vis ir vis medicinos studentams įkalama. Gi Afrikoje šis siaubingas merdėjimas nėra kas nors nepaprasto. Dar vaiku būdamas negras patirdavo įvyki, kai per ištisas dienas rangydavosi vyras trobelės smėlyje ligi susilaukdavo mirties išganytojos. Tad vos tik nujaučia vyras, kad jo kyla užsismaugusi - hernijos pas moteris žymiai retesnės kaip pas vyrus -, tai ir prašyte prašo savųjų, kad įdėtų jį į valtį ir pas mane atgabentų.

Kaip aprašyti mano jausmus, kuomet toks vargšas atgabenamasi!

Esu juk vienintelis, kuris gali čia - šimtus kilometrų aplinkumoje - suteikti pagelbą. Todėl kad čia esu, kad mano draugai siunčia man lėšų, galima jį išgelbėti kaip ir visus tuos, prieš jį tokioje padėtyje atgabentus, - gi kitaip būtų pasmerktas mirčiai. Nekalbu apie tai, kad galiu išgelbėti jam gyvybę. Mes visi turime mirti. Bet kad galiu jam pašalinti kančių dienas, tai mane paliečia kaip didelė, vis nauja malonė. Skausmas baisnis viešpats už mirtį.

Tad paliečiu dejuojančiojo žmogaus kaktą ir tariau jam:

- Nurimk. Už valandos miegosi, o kai tu vėl pabusi, nebebus skausmo.

(žiūrėk 19 psl.)

Pamokslininkas Mikas Klimkaitis
Kiel-Friedrichsort

Emmos Stanaitienės laidotuvės

M A L D A

O, VIEŠPATIE, TAVĘS
 TRIJŲ DALYKŲ AŠ MELDŽIU:
 TAVE PAŽINTI VIS GERIAU,
 TAVE MYLĖTI VIS KARŠČIAU,
 TAVE PASEKTI VIS TIKRIAU-
 KASDIENĄ TO TROKŠTU.

KARALIŲ KARALIUS

Kaskart kai tūlas rytų karalius būdavo pavargęs arba valstybės reikalais susirūpinęs, jis liepdavo atsiusti savo rūmų giesmininką. Tas rūmų giesmininkas turėjo taip maloniai skambanti balsą, jog jam giedant karalius užmiršdavo visą savo nuovargį ir rūpesčius.

- Tavo balsas skamba kaip sidabras, - pasakė jis vieną dieną savo giesmininkui. - Visoje šalyje nerasi nuostabesnių giesmių kaip pas tave.

- Ne, - atsakė tasai, - yra vienas, kurs gieda geriau už mane. Mano balsas galbūt skamba kaip sidabras, bet jo balsą tektų su auksu lyginti. Tai yra mano meistras, jis išmokė mane giedoti. Jei nori, nuvesiu tave pas jį, tada pats išgirsi.

Karalius liepė tai padaryti ir vedamas savo giesmininko, nukeliavo iki girios vidurio, kol pasiekė aikštelę. Ten jis pamatė mažą trobelę ir prie jos sėdinti senolį. Pamažu artinosi karaliaus giesmininkas, giedodamas vieną iš tų giesmių, kurią jo senasis meistras buvo jį išmokęs. Jis tyčia paėmė neteisingą gaidą. Išgirdęs meistras tuojuo ją pataisė ir pagiedojo tokia galybe ir gražumu, jog visa aikštele prisipildė jos garsais. Nuolankiai prisitartino karalius.

- Mano giesmininkas sakė teisybę, - tarė jis. - Jo balsas yra kaip sidabras, bet tavasis yra kaip tyro aukso. Pasakyk man, prašau, kodėl tavo giedojimas yra daug geresnis už jo?

- A, - atsakė meistras giedotojas nušvitusiom akim. - Jis gieda, kad patiktų žemiškajam karaliui. Aš giedu gi, kad patikčiau karalių Karaliui.

ŠEN VAIKELIAI EIKITE

1. Šen vaikeliai eikite,
I eiles sustokite,
Viešpačiui giedokite
Su džiaugsmu.
2. Myli Jėzus mus visus,
Net vargdienius atstumtus,
Kviečia Jis didžius, mažus
Prie savęs.
3. Siustas meilės dieviškos
Iš augštybės dangiškos
Žengė Jis ant žemės šios
Gelbėt mus.
4. Nebelaukim tad ilgiau,
Duokim Jam širdis tuojuo,
Apturėsime laimę sau
Amžina.

Turtingas vaikas

- Ak, kad būčiau turtingas, kaip kiti mano draugai, tai galėčiau visą, ką tik noriu, nusipirkti, bet dabar ... - skundėsi Jonukas.

- Sūneli, ar tu neturtingas? - klausė nustebęs tėvelis. - Sakyk, už kiek parduotumei savo kojas?

- Mano kojas?

- Taip, tavo kojas. Kam tau jų reikia?

- Kaip gi man kojų nereikėtų? Aš su kojomis einu, bėginėju, šokinėju.

- Gerai, - sakė tėvelis, - bet gal būt, jas parduotumei už dešimt tūkstančių litų?

- Neparduočiau!

- Bet rankas parduotumei už tiek?

- Ne!

- Bet sveikata gi parduotumei?

- Ne, ne!

- Tai parduok balsą už dešimt tūkstančių litų.

- Neparduosiu! Tai negalėčiau kalbėti, dainuoti, juoktis.

- Bet ausis gi galėtumei parduoti?

- Ir ausų neparduočiau!

- Tai akis. Jei gautumei už jas penkias dešimt tūkstančių, tai parduotumei ir vaikščirotumei per visą gyvenimą aklas?

- Ne, akių ir už penkias dešimt tūkstančių neparduočiau!

- Apsvarstyk gerai, sūneli, penkias dešimt tūkstančių litų yra labai daug pinigų.

- Ne, tėveli, neparduočiau!

- Dabar suskaitykim visus tavo turtus.

Tėvelis paėmė popierio lapelį ir pradėjo skaičiuoti:

kojos	10 000	litų
rankos	10 000	"
sveikata	10 000	"
balsas	10 000	"
ausys	10 000	"
akys	50 000	"

Iš viso 100 000 litų

- Žiūrėk, sūnau, koks tu turtingas! Ir tai dar per žemai įkainuota. Visą, ką tu turi yra daug daugiau verta. Bėginėk, kalbėk, žaisk, apžiūrėk savo brangiomis akimis visą Dievo sukurtą pasaulį ir džiaukis savo turtais.

Jonukas to pamokymo niekuomet neužmiršo. Kiekvieną kartą, kai jis matydavo vargšus, nelaimingus ar aklus žmones, jis atsiminė, kiek daug dalykų jis turi, už ką gali Dievui dėkoti.

.....

MES MAŽI SĖJĖJAI
KASDIEN SĖJAME
GERĄ ARBA PIKTĄ,
KUR TIK EINAME.

APSĖJAME KAINUS,
SLĖNIS DERLINGUS,
BERIAM VISUR GRŪDUS
BLOGUS AR GERUS.

- o -

iš viso pasaulio

INDIJOS BAŽNYČIOS SAVISTOVUMAS

Evangelikų Liuteronų Jeypūro Bažnyčia Indijoje, išaugusi iš Breklumo pasiuntinystės ir dabar turinti 35 000 pakrikštytų narių, savo sinode pirmą kartą išrinko vietinius į bažnyčios valdomus organus. Bažnyčios prezidentu išrinktas kun. Abinash Chandra Khondpau. Iš viso Jeypūro bažnyčioje dirba 24 vietiniai kunigai ir 4 probstai, be to dar 12 balti pasiuntiniai. Bažnyčia nuolat vis pirmyn vystosi. Ji išlaiko įvairias mokyklas ir savo seminarą vietinių kunigų prieaugliui paruošti.

ATSLŪGIMAS KOLUMBIJOJ ?

Kolumbijos valstybės prezidentas išleido krašto policijos įstaigoms aplinkraštį, kuriame aiškinami tikybos laisvės potvarčiai, kadangi jie "negana aiškūs esą". Pagal galiojančius potvarkius gali evangeliška pasiuntinystė veikti visame krašte, net ir tuose kraštuose, kurie iki šiol tik vien katalikams pavesti buvo. Ilgesnį laiką buvusios uždarytos evangeliškos bažnyčios ir koplyčios turi būti vėl atidarytos. Draudimas užsieniečiams kunigauti panaikintas. Tik evangelikų mokyklų klausimas nėra dar išaiškintas. Nors ši žinia duoda vilties, kad Kolumbija rimtai mano apie tikybos laisvę, tačiau Pietų Amerikos antroji liuteronų konferencijoje Petropolis mieste (Brazilijoje) buvo pranešta apie naują terorą ir prievartą prieš evangelikų bažnyčią Kolumbijoje. Paskutinis toks įvykis atsitiko praėjusių metų birželio pabaigoje ir palietė liuteronų parapiją Parpa mieste. Parapijos koplyčia buvo prieš tris metus bombų sunaikinta ir pamaldos vyko vieno parapijiečio bute. Koplyčios griuvėsiuose birželio 27 d. galėjo netrukdomai būti pamaldos atlaikytos. Tačiau po kelių dienų burmistras uždraudė šitą laikiną pamaldų vietą toliau naudotis. Be to, Parpa parapijos nariai gavo įsakymą kaip pabaudą už dalyvavimą pamaldose prisistatyti savivaldybės įstaigoms atlikimui priverstino darbo.

DANŲ BAŽNYČIA VOKIETIJOJE

Nuo 1864 metų pirmą kartą danų vyskupas pašventino vokiškame Šlesvigo krašte naują danų bažnyčią. Tas įvyko Glücksburgo mieste ir pašventinimą atliko vyskupas C.W. Noack iš Hadersleben. Statybos išlaidas padengė "Danų Bažnyčia Užsienyje", kuri didžiumoje valdiškais pinigais Schleswig-Holsteine dabar išlaiko 26 kunigus ir 10 bažnytinius darbuotojus. Iki šiol buvo tik bažnytines salės po 1945 metų pastatytose danų privačiose mokyklose.

- Vokietijos Rheinlando krašto evangelikų bažnytinė vyriausybė, atsižvelgdama į didelį kunigų trūkumą, nutarė pritraukti ir pasauliečius pagalbiniais pamokslininkais. Šio krašto bažnyčioje šiuo metu veikia jau kokia 50 pagalbinių pamokslininkų, kurių dalis tik dabar pirmą kartą vyksta į pamokslininkų seminarą su tikslu pagilinti savo žinias bei pasiruošti daugiau savo darbui.

MILIJONIERIŲ LIGONINĖ

Viena žinutė praneša, kad Denverio mieste Colorados valstybėje JAV-e randasi tam tikra sanatorija. Bet ji nepaprasta: tai milijonierių ligoninė. Ji vis nuolat ją pripildoma. Šių varguolių negalavimai išreiškiami keliais žodžiais - "afektų (=jautulių) trūkumas". Matyt, šie negalavimai atsiranda tuomet, kai esama tokioje padėtyje, kurioje gali savo visus norus, geidulius ir reikalingumus patenkinti. Rodos, tai jau tikrai baisi padėtis, ar ne? O tai todėl, kad dabar turi ten triūsti nemažiau kaip 20 gydytojų apie savo ligonius, užsiimdami tariamais bandymais nužudyti, apiplėšti juos bei išrašydami receptuose panašių nelaimių vargstantiesiems su tikslu paveikti jų afektų trūkumą. Belieka pasakyti: nelaimingieji milijonieriai!

- Laike vienos sporto šventės Martyno Liuterio Universitete Hallėje įvyko futbolo rungtynės tarp universiteto savivaldybės ir profesorių komandų. Profesoriai aiškiai laimėjo 3:1 prieš savivaldybę. Profesorių tarpe dešiniame sparne žaidė teologijos fakulteto dekanas, o savivaldybės vartininkas buvo vienas teologijos fakulteto asistentas. Galime klausti: ir kodėl gi neprivaletų teologas žaisti futbolu?

- Kaip matyti iš Šveicarijos Evangelikų Bažnyčių Šalpos Sąjungos metinio pareiškimo, šveicarai praeitais metais buvo ypatingai dosnūs. Sąjunga susilaukė iš parapijų paramos 2,4 milijonus frankų pinigais ir 0,9 milijonus frankų natūralijomis. Savo karitatyviniame darbe minėtoji sąjunga savo laiku buvo sušelpusi ir Vasario 16-tosios Gimnaziją, paaukodama DM 10 000.

- Švedijoje pastaruoju metu jaučiamas kunigų trūkumas. Padidėjęs gyventojų skaičius nebeatsveriamas sielos rūpintojų. Supasaulejimo tendencija, gal būt, stiprinama ir augštos civilizacinės padėties. Palyginant nedaug jaunimo pasirenka studijuoti teologiją, nors ir teologijos studentams lengviau gauti stipendijų negu kitiems. Upsalos universitete 1931 m. studijavo teologiją 12%, dabar vos 4% studentų. Ir Vokietijoje pasigendama teologijos studentų. - Teologų stokojam ir mes. "Pjūtis didelė, bet maža darbininkų" - tai turėtų kiekvieną iš mūsų daugiau paliesti...

- Rytų Zonoje įvedamas visuotinas "jaunimo pašventimas" (Jugendweihe), kaipo priėmimo ženklas į socialistinę bendruomenę. Vokietijos Ev. Bažnyčia pareiškė, kad jaunuolis turi pasirinkti tarp šio pašventimo ir konfirmacijos. Trečio kelio nėra.

(atkelta iš 14 psl.)

Paskui gauna jis pantopono vieną subkutaninę injekciją. Ponia daktarienė pašaukiama ligoninėn ir kartu su Juozapu priruošia viską operacijai. Laike operacijos tvarko ji narkozę. Juozapas, užsidėjęs ilgas gumines pirštines, veikia kaip asistentas.

Operacija praėjo. Po tamsaus miegoti skirto barako pridaboju ligonio pabudimą. Vos tik šis atgauna sąmonę, pradeda mustebes žvalgytis, vis ir vis kartodamas:

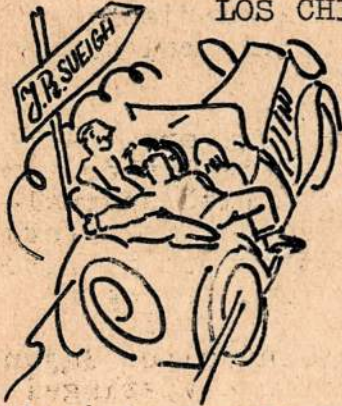
- Skausmas pabėgo, skausmas pabėgo!

Jo ranka jieško manosios ir norėtų visą laiką laikyti. Tuomet pradėdų jam ir šalia sėdintiesiems pasakoti, kad tai Viešpats Jėzus yra tas, kuris liepė atvykti daktarui ir jo žmonai čia prie Ogovės upės ir kad baltieji žmonės Europoje duoda mums lėšų, kad čia sergantiesiems gyventume. Dabar vėl turiu atsakyti į klausimus, kas gi tokie tie žmonės, kur jie gyvena, iš kur jie žino, kad čiabuviai turi tiek daugel ligų, sopulių. Per kavos krūmo šakas šviečia Afrikos saulė tamsiojon trobelėn. Mes gi, juodieji ir baltieji, sėdime vieni šalia kitų ir patiriame: "Jūs, betgi, esate visi broliai." Ak, kad mus šelpiantieji draugai Europoje galėtų būti čia tokioje valandėlėje!...

Mūsų Gyvenimas IR veikla

IŠ TĖVIŠKĖS JAUNIMO RATELIO VEIKLOS CHICAGOJE

Jau trys metai kaip mūsų jaunimas suka gana gyvai ratelį. Dabartinę Jaunimo Ratelio valdybą sudaro: pirmininkas Otonas Meijeris, vice -pirm. Viktoras Mieliulis, Lilija Srūgytė, Gerda Idze-

lytė ir Jurgis Kasiulis. Kultūriniam ir religiniam reikalams vadovauja Martynas Žvilius. Jaunimo choro vedėjas yra Povilas Mieliulis, o tautinių šokių vedėjas Leonas Gružas.

Jaunimas renkasi bent kartą savaitėje, įprasta penktadieniais, o sekmadieniais bendrose parapijos choro repeticijose ir pamaldose. Penktadienio vakarais būna tautinių šokių pratimai ir jaunimo choro repeticijos. Abu padarė labai didelę pažangą, kas buvo pastebėta jaunimo parengimuose, o ypatingai praėjusių metų Lietuvių Evang. Jaunimo suvažiavime.

Atėjus rudenii, jaunimas pradėjo mąstyti apie tolimesnę veiklą ir nusprendė įvesti religinę ir kultūrinę valandėlę, kuri būtų pravedama irgi penktadienio vakarais šalia kitų pratimų. Tokiai kultūriniai valandėliai pats vadovas Martynas Žvilius davė pradžią, kalbėdamas bendrai apie ratelio organizavimą, posėdžių pravedimą ir pan. Dr. A. Trakienė kalbėjo tema: Saulė, oras ir vanduo, išvesdama pagrindinę mintį, kad krikščioniškasis jaunimas turėdamas sveiką sielą, turėtų rūpintis ir kūną išlaikyti sveiku. Buvęs gimnazijos direktorius M. E. Nauburas labai įdomiai kalbėjo

apie Lietuvos sienas, kun. A. Trakis apie jaunimą ir parapiją. Buvęs mokyklų inspektorius p. M. Lacytis kalbėjo: Koks turi būti jaunimas.

Numatyta kviesti dar visą eilę kitų paskaitininkų, kurie galėtų jaunimui duoti šio to iš įvairių sričių. Šeštadieniais renkasi jaunimas religinžei valandėlžei.

LIETUVIŲ REFORMACIJOS ŠVENTĖ CHICAGOJE

Praėjusių metų spalio 31 dieną buvo kaip tik sekmadienis, tai su ypatingu dėkingumo jausmu rinkosi lietuviai evangelikai bažnyčiose. Ypatingai buvo atšvęsta Tėviškės Lietuvių Evangelikų Liuteronų Para-

pijojeje Čicagoje. Didis parapijiečių skaičius susirinko atšvęsti Reformacijos ir minėtos parapijos 3-jų metų sukakties šventę. Varpams vos baigus nuaidėti, parapijos trūbininkai, kuriems vadovauja p. E. Cibitys, sugrojo "Dėkokite Viešpačiui", po to parapija giedojo "Viešpatie liaupsink, Karalių garbės visgalingą". Giedant ketvirtąjį skirsnelį išgėgė 5 kunigai: kun. Martynas Preikšaitis, kuris atlaikė liturgiją, vietos slovakų Evang. Liut. parapijos vyr. kun. Jonas Body, Lietuvos Evang. Ref. Bažnyčios Superintendentas kun. Stasys Neimanas, teol. Algirdas Jurėnas ir kun. A. Trakis. Pagiedojus giesmę "Vien iš malonės mums tikrai išganymas atėjo", tarė žodį kun. J. Body anglų kalba, iškeldamas tiesą, kad

nors ir įvairių tautų ir kalbų žmonės, tačiau viena dvasia Reformacijos-Kristaus mus jungia. Prisiminę ir pareitį abiejų tautų, kurios turėjo bendrą kovą ir laimėjimą, o dabar turime vėl bendrą kančią- sovietų vergiją. Bet visgalis Dievas lieka mums viltis. Po kalbos parapijietis Leonas Gružas giedojo labai gražiai "Dieve, šventas". Superintendantas Neimanas kalbėjo apie tikrą išlaisvinimą. Po kun. Neimano kalbos parapijos choras, vedamas p. Martyno Lacyčio, giedojo "Pilnos rankos". Teol. Jurėnas pabrėžė, kad mes turime būti liuteronais ne pagal kūną, bet pagal dvasią. Choras sugiedojo "Po jo sparnais". Kun. Trakis išskėlė Reformacijos tiesą, kad mes ir šiais laikais pilną viltį dėtume į maloningojo Dievo rankas. Ponia Br. Variakojienė galingai sugiedojo "Padangės giria aukščiausio galybę". Parapijiečiams ir svečiams daug džiaugsmo atnešė tos ekumeniškos pamaldos. Svarbu, kad visi lietuviai evangelikai burtusi bendrai veiklai ir bendram liūdijimui apie Reformacijos dovaną. Ir vėl choras sugiedojo giesmę "Į kovą vienybėn sustokim". Parapija giedojo "Žinau, ką įtikėjau, kas tvirta bus ir liks", palydint trūbininkams, o pamaldas užbaigė giesme "Tvirčiausia apsaugos pilis!"

Po pamaldų Moterų Draugija ir Jaunimo Ratelis parengė bažnyčios salėje pobūvį prie dengtų stalų, kur dalyvavo apie 160 parapijiečių ir svečių. Kun. Trakis pradėjo su malda ir bendrai sugiedojus, pradėta vaišintis. L. Gružas pravedė programą, kviesdamas parapijos pirmininką p. M. Nauburą tarti žodį. Ponas Nauburas išskėlė, kad noras tęsti mūsų Tėviškės Evangelikų Liuteronų Bažnyčios gyvenimą, kaip tremtyje, taip ir čia Chicagoje, privedė prieš tris metus istrategti naują parapiją. Parapija didėja ir gyvėja. Didėjimas parapijos pasirodo nevien iš pamaldų lankytojų, bet ir iš konfirmandų skaičiaus. Pirmais metais buvo 4 konfirmandai, antrais 5, trečiais 6, o šiais metais jau 9. Be to, parapija pagyvėjo ir savo ratelių veikla: Moterų Draugija, Choras, Jau-

nimo Ratelis, Trūbininkai, Sekmadienio Mokykla, o paskutiniu metu pradėjo veikti ir šeštadienio mokykla. Visuose rateliuose jaučiamas gyvumas. P. Horstas Žibas apšvietė išsamiai ir labai vykusiai Reformaciją istorijos šviesoje. P. Martynas Žvilius išskėlė meilės dvasią ir veiklą, kuri reiškiasi šioje parapijoje. Jaunimo Ratelio pirmininkas O. Meijeris priėmė paskutiniųjų metų konfirmandus iš Jaunimo Ratelio, įteikdamas kiekvienam-ai atitinkamus gražius pažymėjimus ir pri-segdamas po gėlę ir kvietė prisidėti prie jaunimo veiklos. Šeštadienio mokyklos vaikai, vedami buvusio konfirmando Mantvydo Preikšaičio, sugiedojo "Viską Jėzui" ir "Dievas yra meilė". Jaunutė kanklininkė H. Ūselytė skambino "Jėzau būk pats tu, mūsų vadovu!" Irena Jurgaitytė akordeonu pagrojo "Aš meilės garbinu galybę" ir "Lietuva brangi, mano tėvynė". Birutė Leipūtė deklamavo "Krikščionie, stok į kovą stok". Kun. Trakiui visiems prie šventės parengimo prisidėjusiems padėkojus, sugiedojo bendrai "Taigi mielam Dievui širdingai dėkavokim" ir tuo užsibaigė šioji svarbi mums lietuviams evangelikams šventė.

+++++

- Rugsėjo mėn. 5 d. Tėviškės Lietuvių Evang. Liut. Parapijoje Chicagoje įvyko konfirmacija. Konfirmuoti: 1. Jonas Ūselis, 2. Montvydas Preikšaitis, 3. Anas Idzelis, 4. Laima Purvinaitė, 5. Irena Jurgaitytė, 6. Rūta Purvinaitė.

- Lapkričio mėn. 27 d. susituokė Elena Ūselytė su Romualdu Maldūnu. Jaunasis neperseniausiai atvyko iš Kanados į Chicago.

- Kalėdų pirmąją dieną šeimos židini sukūrė du veiklūs Tėviškės Parapijos jaunimo ratelio nariai - Edvardas Veinšreideris ir Aldona Misiūnaitė.

- "Evangelijos Žodis", leidžiamas Amerikoje ir redaguojamas kun. Trakio, nuo šių metų pradžios išeis tik kas antrą mėnesį.

MIRĖ KUN. STANAČIO ŽMONA EMMA
STANAITIENĖ

Emma Stanaitienė, gimusi Krygerytė, mirė 19.11. 54 Memmingene. Palaidota Memmingeno miesto kapuose. Ji gimė 1904 m. balandžio 17 d. Veiveriuose. Jos tėvas Juozas Krygeris buvo ilgame-
tis Garliavos parapijos Tarybos pirmininkas. Ji ištekėjo 1929 m. rugsėjo 6 d. už kunigo Stanaičio. Jų šeimoje augo du sūnūs ir trys dukterys. Abu sūnūs, vienas 16 metų ir antras 18 metų, prigėrė. Tas labai paveikė motinos sveikatą. Be to, karo metu turėjo vieną rūpintį mažą vaiką, nes vyras buvo paimtas kariuomenėn. Sunkūs pergyvenimai, nelengvas tremties gyvenimas, pakirto jos sveikatą. Ji buvo kantri kryžiaus nešėja ir viena kentė niekam nesiguosdama. Mirė 50 metų amžiaus. Liko nuliūdęs vyras, kurio sveikata taip pat nestipri ir trys dukterys: Rūta 21 metų, Angelika 16 metų ir Krista 13 metų.

Jau saldžiai miegok,
Baigęs darbą savo.
Jau neberaudok,
Nes dangus jau Tavo.
Jau gana vargai,
Nūn miegok saldžiai.

+++++

- Neustadto stovykloje 1954 m. gruodžio 7 d. mirė Ferdinandas Essertas, sulaukęs 71 metus. Palaidotas gruodžio 13 d. Neustadto miesto kapuose. Liūdi žmona Vokietijoje, duktė Sibire ir sūnūs su šeima Clevelande, Amerikoje.
- Vytautas Strolia studijuoja muziką New England konservatorijoje Bostone ir šiemetams gavo jis stipendiją. Strolia aktyviai dirba su skautais ir kuri laiką buvo jaunesnių skautų draugininku. Dar Vokietijoje būdamas jis gyvai pasireiškė evangeliško jaunimo veikime.

NAUJAS PAMOKSLININKAS

Mikas Klimkaitis iš Ditavos kaimo, Priekulės parapijos, 1954 m. lapkričio mėn. 14 d. Kiel-Friedrichsorto evang. liut. bažnyčioje įvestas ir patvirtintas Kiel-Friedrichsorto parapijos pamokslininku. Įvedimą atliko Kiel propstas Asmussen. Po įvedimo parapijos salėje buvo pietūs, kuriuose propstas, vietos parapijiečiai bei draugai iš senosios tėviškės - Klaipėdos Krašto-dalyvavo ir jį su gėlėmis bei dovanomis pasveikino.

Mikas Klimkaitis gimė 1899 m. balandžio mėn. 9 d. Ditavos kaime, Priekulės parapijoje, Klaipėdos Krašte. Jo tėvas priklausė senajam surinkimui. Klimkaitį išžegnojo dr. kun. V. Gaigalaitis. Po išžegnojimo jis norėjo mokintis pasiuntiniu, bet tėvui mirus, turėjo likti namuose ir ūkį vesti. Po paskutinio karo jis pamokslininkavo Kiel-Friedrichsorto stovykloje. Vėliau šią stovyklą likvidavus, jis pradėjo pamokslininkauti vietos parapijos žinioje esančiose stovyklose. Jo sąžiningas darbas buvo vokiečių gerai įvertintas ir jam pavestos atsakingos pamokslininko pareigos. Jis dirba stovyklose ir vietos parapijoje.

Linkime p. Klimkaičiui Dievo palaimos jo sunkiame darbe!

- Sakytojas Anusis Pėteraitis gyvena Kiel-Friedrichsorte su savo dukterimi. Vietoje mokytojauja ir jo du sūnūs. Pėteraitis yra 87 metų amžiaus, bet dar labai gyvas ir greičias. Jis be sunkumo daro pasivaikščiojimus ir dar aplanko Lübecko bei Neustadto stovyklas. Jis tvarko ir vietos lietuvių šalpos reikalus. Vietos lietuvių kolonija susideda daugiausia iš Maž. Lietuvos gyventojų. Bet dar gana daug žmonių Kiel mieste ir apylinkėje gyvena iš Didž. Lietuvos.

- Martynas Linkevičius, jau visą eilę metų gyvenęs Anglijoje, rugpjūčio 24 d. Lebenstedte susitūkė su panele Vaičyte.

Turinys

1. Išganymas	Kun. J. Stanaitis	psl.	2
2. Pasibaigė jau metai	"	3
3. Apmastymas Naujiems Metams	J. St.	"	4
4. Malda už bažnyčią	"	6
5. Sušelpkime besimokantįjį jaunimą Vokietijoje!	- algg -	"	8
6. Ar žinai?	"	10
7. Ženeva - ekumenės širdis	- fš -	"	11
8. Jūs visi esate broliai!	Alb. Schweitzeris	"	14
9. Mūsų mažiesiems	"	16
10. Žinios iš viso pasaulio	"	18
11. Mūsų gyvenimas ir veikla	"	20
12. Turinys	"	23

Leidžia Lietuvių Evangelikų Liuteronų Vyr. Bažnyčios Taryba
Spausdina P. L. S. (LWF) spaustuvė Munchene, Vokietijoje

Redaguoja Fr. Šlenteris
Iliustravo Alg. Gintautas

Viršelio vaizdelyje - "PABĖGĖLIS", Ernst Barlach

Tiražas 900 egz.

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

AUKŲ PAKVITAVIMAS

"JAUNIMO RATELIO" leidimui gautos šios aukos:

Kun. J. Pauperas ir Ziono Parapija, Chicago, USA - 10 dol.	Kun. R. Vymeris, Bergkirchen - 10 DM
Richardas Essertas, Cleveland, USA - 5 "	Diepholzo parapija - 5 "
Marija Gobušienė, Chicago, USA - 1 "	Aug. Gerke, Spakenberge - 8 "
Mykolas Plepys, Chicago, USA - 1 "	Jurgis Drignaitis, Göppingen - 2 "
Tėviškės Parapija per kun. Trakį, Chicago - 20 "	Evaldas Lukošaitis, Dortmunde - 5 "
Kun. A. Trakis, Chicago - 5 "	Ansas Kaitinis, Australija - 8 "
Reingoldas Kaufmanas, Kopenhaga, Danija - 1 "	Andrius Titlius, Australija - 5 "
Martynas Linkevičius, Anglija - 10 sil.	Ansas Lipšys, Uhlerborn - 10 "
Lebenstedto parapija - 6 DM	H. Enzinas, Lübecke - 2.85"

Vanda Naujokaitienė, London, Kanada - 5 pašto kuponai.

Visiems aukotojams ir aukų rinkėjams nuoširdžiai dėkojame!

LEIDĖJAI

JAUNIMO RATELIS - lietuvių evangelikų jaunimo laikraštis
YOUTH CIRCLE - Lithuanian Evangelical Youth Publication

Administracijos antrašas: Fr. Šlenteris, (23) Wehnen,
Post Ofen über Oldenburg (Oldb), Germany.
Straipsniai, žinios ir kita medžiaga siunčiama tuo pačiu
antrašu.

Kedakcija taiso rankraščius pagal savo nuožiūrą. Autoriaus
pageidavimai gerbiami.

Laikraštis palaikomas aukomis. Jis gaunamas per kiekvieną
liet. ev. jaunimo ratelio vadovą, "JR" platintoją, kunigus
arba tiesiog iš administracijos. Aukos priima kiekvienas
jaunimo ratelio vadovas, "JR" platintojas, kunigai arba
tiesiog administracija; jos yra dar viešai pakvituojamos
sekančiame numeryje.

Paper and printing for this circular has been provided by
the Lutheran World Federation as a remembrance from Luth-
eran Churches throughout the world.

Popierius ir spausdinimas šiam leidiniui gautas iš Pasau-
lio Liuteronų Sąjungos kaip sveikinimas iš Pasaulio Liute-
ronų Bažnyčių
